

ДО ДРУГОЇ РІЧНИЦІ

Ще не отримав ні копійки
За всі написані вірші,
Складав їх у шухляду тільки,
Усі від серця й для душі.

Тепер, як день чи два проходить,
Щось мучить, треба написати
Вірша, нехай по світу ходить,
Сідаю рими добирати.

Буває, думка мозок мучить,
І рим ніяких ще нема,
До них шукаю тільки ключик,
А Муза тут як тут □ сама.

Ввійшло в традицію чи звичку,
Неначе так завжди й було,
Задумаєш якусь дрібничку,
І ось дивись, вже “понесло”.

А муки творчості солодкі,
Сп’янівши інколи від них,
Все впевненіше робиш кроки,
Писати вірші □ це ж не гріх.

Тепер, як дихати, як їсти

Потреба в мене виника,
Біля стола мерщій присісти,
І видно вже без сірника.

Багато думок народилось,
Розумнішим ставав відтак,
І більше ще писать хотілось
Без визнання й не для подяк.

Сьогодні уклоняюсь долі,
Що вподобила хоч тепер
Відкрити мої потуги кволі,
Що очі вчасно я протер.

Ще збірку написати нову
Хотів би встигнуть, хоч одну,
Відсвяткувать сьогодні й знову
Вступити у нову весну.

Як знак, завжди з цієї ночі
Хвилини добавляють дні,
Ще написати що небудь хочу
І хай удасться це мені.

Дата написання вірша: 2021-01-08